

ENIG EXEMPLAAR
Documentatiedienst
R.V.G.

STUK 4 (1989-1990) - Nr. 1

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD**

ZITTING 1989-1990

30 OKTOBER 1989

**BELEIDSVERKLARING
VAN HET COLLEGE**

BELEIDSVERKLARING VAN HET COLLEGE

Bij de installatievergadering van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op 14 juli heeft het College de krachtlijnen van zijn beleid geformuleerd. Met de verklaring van vandaag wil het College het beleid dat het de volgende jaren zal voeren aan uw goedkeuring voorleggen.

College- en commissieleden hebben toen gepleit voor een duidelijke profilering van onze gemeenschap in Brussel, waarbij de positieve verworvenheden van de voormalige N.C.C. voortgezet worden, het Brussels samenwerkingsmodel ook door de Vlaamse Gemeenschapscommissie gehanteerd wordt en de band met Vlaanderen versterkt wordt.

Onze gemeenschap schreef geschiedenis in Brussel :

« Het imago van het Nederlands is op één generatie gemuteerd van patois (« Keer naar uw dorp ») tot een gerespecteerde en aantrekkelijke cultuurtaal (« Le Néerlandais, une chance en plus »).

» Van een minderheid in de diaspora zijn wij een innoverende gemeenschap geworden.

» Wij blijven een minderheid in een stad van minderheden, maar de status van een taal, van een cultuur en van een volk wordt niet afgelezen uit verkiezingscijfers alleen. De gevreesde *liberté du père de famille* is omgebogen tot een succesverhaal voor het Nederlandstalig onderwijs. Op artistiek gebied : « Ce sont les Flamands qui bougent, qui ont repris pied dans cette ville ».

» In Brussel is een Vlaams netwerk uitgebouwd van sociaal-culturele raden, trefcentra, opbouwwerk, jeugdwerk, welzijnswerk, seniorenwerk, leefmilieu-projecten en initiatieven voor migranten.

» De installatie van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur is een keerpunt geweest.

» De synergie van een eigen Vlaamse overheid en van burgerinitiatief heeft die ommekeer mogelijk gemaakt. En nu is er een kans voor een nieuw elan, un *deuxième souffle*, deze keer niet vanuit een defensieve positie, maar vanuit de vanzelfsprekende deelname aan de macht als vertegenwoordigers van de meerderheid van het land, in onze hoofdstad. »

Tot daar een citaat uit de spitante 11-juli-boodschap aan de leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgesteld door Brusselse koepelorganisaties.

Onze stad zelf zit in een stroomversnelling. De internationalisering van Brussel zal de samenstelling van de bevolking nog heterogener maken dan tot op heden reeds het geval is.

En waar situeert zich onze gemeenschap in dit pluricultureel gebeuren?

Eigen identiteit behouden en versterken

Ons beleid onderstelt dat onze gemeenschap haar eigen identiteit behoudt en versterkt. In een stad van minderheden zal niet zozeer het aantal, maar de kwaliteit van doorslaggevend belang zijn. De instellingen en organisaties die de laatste decennia van onderuit gegroeid zijn, hebben slechts een toekomst voor zich, indien ze zichzelf kritisch bevragen en de tekenen van de tijd tijdig onderkennen. Zij staan voor de uitdaging om zich te oriënteren op de veranderingen die zich in onze eigen gemeenschap voltrekken en op de grote mutatie die de stad ondergaat. De kwaliteit van onze onderwijs- cultuur- en welzijnsvoorzieningen kan een sterke aantrekkingskracht uitoefenen op de Brusselaars. De Vlaamse Brusselaar zal zich in zijn stad blijvend thuisvoelen als onze voorzieningen als levensnabij en gemeenschapsbevorderend worden ervaren. Dit veronderstelt een grote openheid en de wil tot samenwerking tussen overheid, particulier initiatief en burgers.

Ten aanzien van de Franstalige Gemeenschap in Brussel kiezen wij voor een offensieve strategie binnen het consensusmodel. Correcte machtsdeling in het Gewest, evidente tweetaligheid in de *bi-communautaire* sector en gelijkwaardigheid in de samenwerking wanneer het om gemeenschapsaangelegenheden gaat die we samen dienen aan te pakken, zoals bijvoorbeeld een *musea-campagne*, het toerisme, e.d.

Ook ten aanzien van de internationale gemeenschappen in Brussel willen wij, Vlaamse Brusselaars, onze culturele ambassadeursfunctie opnemen.

De migrantenproblematiek dient vanuit een Europees humanisme benaderd te worden.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is de plaats bij uitstek waar het politiek debat kan gevoerd worden over een te voeren Brusselbeleid.

Over alle filosofische en partijpolitieke strekkingen heen zullen het elan en de vitaliteit van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel er de hoofdbekommernis vormen.

Op dit politiek forum zal door het samenspel van College en commissieleden een nieuw Brussel kunnen uitgetekend worden. De Vlaamse Gemeenschapscommissie geeft de commissieleden de kans op democratische controle en initiatiefrecht. Dit nieuwe gegeven is veelbelovend.

Meer nog, dit « parlementaire werk » kan aanleiding zijn tot bijzondere aandacht voor signalen die vanuit de basis gegeven worden aan de beleidmakers.

Op een systematische wijze zullen gegevens ingezameld worden over de context waarin een toekomstig beleid moet geprojecteerd worden.

Als specifiek Brussels bestuur moet zij in positieve samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap haar suppletieve opdracht waarmaken. Dit betekent dat het beleid zich vooral richt op het profileren en oriënteren van voorzieningen naar noden van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel.

Cultuurbeleid in een pluriculturele stad

Brussel is best gediend met een Vlaamse Gemeenschap die een sterke identiteit heeft en een duidelijk profiel uitstraalt. De Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten samen zorgen voor onze culturele presentie in onze hoofdstad, Brussel dient het publieke forum te zijn van onze Nederlandse cultuur in Europa. Het artistieke leven moet er dan ook een kwalitatief hoog en internationaal niveau hebben. De culturele uitstraling dient versterkt te worden door de evidente samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Derhalve dient ook de aanwezigheid van het Nederlands in het stadsbeeld vergroot te worden; de cultuurpromotie en -informatie zal samen met de culturele dienstverlening verder uitgebouwd worden. Met het cultureel toerisme zullen wij bijdragen tot de promotie van Brussel in binnen- en buitenland. Onze medewerking in het Vlaams Commissariaat Generaal voor Toerisme vormt de basis voor hernieuwde toeristische samenwerking van de beide taalgemeenschappen te Brussel.

Het sociaal-cultureel werk moet verankerd blijven in de gemeenten en wijken. Raden en trefcentra zullen geherstructureerd worden in eigentijdse gemeenschapscentra die zich richten op de individuele burger en de zelforganisatie van verenigingen. Het netwerk van verenigingen en organisaties, met succes opgebouwd in de laatste decennia, moet steun en ruimte krijgen om zich aan te passen aan het nieuwe Brussel, waar de behoefte aan « verenigd » zijn zich op een andere wijze stelt. De vereniging is immers de plaats bij uitstek voor gemeenschapsvorming. Samen

met de Vlaamse Gemeenschap zullen we vorm geven aan een centrum voor kunstzinnige vorming en amateuristische kunstbeoefening.

Het Nederlandstalig bibliotheekwezen is een middel bij uitstek om de cultuur te bevorderen en te spreiden. De Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, die uitstekend werk verricht in het hart van de stad, zal uitgebouwd worden tot een centrale openbare bibliotheek met het oog op de verdere ontwikkeling van een netwerk van plaatselijke openbare bibliotheken.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie zal onderhandelen met de gemeentebesturen voor de realisatie van gemeentelijke of intergemeentelijke Nederlandstalige bibliotheken, rekening houdend met de bestaande initiatieven.

De Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek moet, samen met andere culturele instellingen, haar hoofdstedelijke rol ten volle kunnen vervullen ten aanzien van haar Brussels publiek en de talrijke pendelaars, ten aanzien van de Nederlandstaligen en van andersstaligen die openstaan voor onze cultuur. Bovendien kan de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek een belangrijke culturele informatietaak vervullen.

Het jeugdbeleid staat voor een zware uitdaging in deze complexe stad. Van een homogene categorie jeugd is helemaal geen sprake meer, niet alleen omdat jeugdgeneraties elkaar snel opvolgen, maar evenzeer omdat een eenduidige jeugdcultuur verdwenen is. Jeugd- en welzijnsbeleid zullen stevig met elkaar moeten verbonden worden om antwoord te geven op de verwachtingen van jongeren die zich situeren van jeugdbewegingsleden tot randgroepjeugd. Jeugdactieonderzoek en samenwerking met de diverse jeugdverantwoordelijken en -instellingen zullen ons in staat stellen om een vernieuwend jeugd welzijnsbeleid te voeren voor de toekomst. Bijzondere aandacht zal gaan naar de vorming van laaggeschoolde jongeren en jongvolwassenen.

Sport zit nog duidelijk in de lift. Onvoldoende toegankelijkheid van sportinfrastructuur voor Nederlandstalige clubs enerzijds en een krap budget anderzijds zijn zware handicaps voor ons sportbeleid in Brussel. Met de bijkomende middelen van het BLOSO heeft de voormalige N.C.C. de laatste jaren een duw kunnen geven aan de sportbeoefening in Brussel, via sportanimatie, sportkampen, nieuwe sportcompetities, inhuren van sportzalen, enz.

Van de Vlaamse Gemeenschap verwachten wij dat deze sporthulp eindelijk structureel wordt vertaald; zo moet onder meer het inschakelen van sportanimatoren mogelijk gemaakt worden zodat het Vlaams decreet terzake uitvoerbaar wordt.

De sportactie « Brabant en Brussel sportief » heeft bewezen dat extra-middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor sport meteen renderen in Brussel.

Met de bevoegde instanties zal overleg gepleegd worden over de problematiek van de universitaire sportinfrastructuur te Brussel.

Het derdeleefstijdsbeleid moet rekening houden met het feit dat zich binnen de bejaardenpopulatie twee trends duidelijk aftekenen : enerzijds het stijgend aantal hoogbejaarden (men spreekt reeds van de vierde leeftijd), anderzijds dient zich een groep van jonge senioren aan, omwille van de vervroegde pensioneringsstelsels. Er zal een seniorenbeleid gevoerd worden dat een afdoend antwoord kan bieden aan de aspiraties van deze heterogene groep senioren.

Een gedifferentieerd en kwalitatief aanbod van culturele activiteiten, aangepast aan het wijk- of het stedelijk niveau, moet de participatie aan onze cultuur bevorderen.

We zullen het Vlaamse netwerk van seniorenverenigingen en -organisaties verder ondersteunen en ruimte scheppen voor initiatieven ter vrijwaring van een pluralistische samenleving.

De senioren zijn veel zelfbewuster en mondiger geworden. Wij moeten er dan ook voor zorgen dat deze groep niet gemarginaliseerd wordt zowel binnen zijn eigen omgeving als binnen de samenleving. De senioren moeten de kans krijgen om mee vorm te geven aan het seniorenbeleid. Vanuit het sociaal-cultureel werk dient een aanbod geformuleerd te worden om de kennis, inzet en werkkraft van de senioren aan te wenden voor de jongere generaties. De solidariteit tussen jonge en oudere senioren moet gestimuleerd worden.

Het derdeleefstijdsbeleid geeft ons de unieke kans om de brug te slaan tussen cultuur en *welzijn*.

Een Vlaams welzijnsbeleid in Brussel

In een grootstedelijk milieu zijn de sociale *en* persoonlijke noden van de inwoners nu eenmaal groter dan elders. Welzijnsvoorzieningen dienen er optimaal uitgebouwd te zijn. De vrije keuze tussen openbare en private instellingen moet gewaarborgd blijven, evenals het ideologische en filosofisch pluralisme.

Onze : bevoegdheid,, over **persoonsgebonden** materies moet -ons nu de kans bieden om een specifiek antwoord te geven aan de problemen van Vlaamse Brusselaars.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie kan hiertoe suppletief optreden, maar blijft wezenlijk verbonden met de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Raad dient ervoor te zorgen dat de Vlaamse welzijnsdecreten en voorzieningen, gemaakt op de maat van Vlaanderen, toepasbaar zijn in Brussel. De Nederlandstaligen hebben ook recht op een gelijkwaardig aanbod.

De Nederlandstalige welzijnsvoorzieningen in Brussel zijn onvoldoende uitgebouwd, de behoeften en noden zijn groot en er is gebrek aan mensen en middelen. Daarom zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie de globale welzijnsnoden in kaart brengen en in functie daarvan zal een beleid uitgebouwd worden met een integrale aanpak (categoriaal, territoriaal en methodisch) in nauw overleg met de welzijnssector.

Er zal een samenwerkingsmodel uitgetekend worden waarbij de voorzieningen zich profileren naar doelgroep, probleemdomen en methode. Dit veronderstelt dat de verschillende welzijnsmodellen eerder complementair dan concurrentieel zullen zijn. De hulpverlening moet efficiënt zijn en toegankelijk doorzichtig en mensvriendelijk ten aanzien van mensen in noodsituaties, voor wie drempels al hoog genoeg zijn.

Dit model moet de hulpverleners de mogelijkheid geven te werken rond een goede hulpvraaganalyse die de hulpvrager op een autonome manier betreft in de oplossing van zijn moeilijkheden.

De Vlaamse Brusselaar wordt dagdagelijks geconfronteerd met andere culturen en vreemde nationaliteiten; Brussel met zijn 19 gemeenten telt immers de grootste concentratie vreemdelingen; minimum 1 op 4 Brusselaars is van een vreemde nationaliteit. Het migrantenvraagstuk is op de eerste plaats een sociaal probleem : een zaak van menswaardig wonen, werken en leven voor onze eigen landgenoten en voor de migranten die hun burens zijn. Daarom moeten we samen opkomen voor de eerbiediging van de rechtsstaat, voor verdraagzaamheid en voor respect voor de culturele identiteit.

Aan de hand van de concrete beleidsvoorstellen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Koninklijk Commissariaat voor migranten, zullen we specifieke maatregelen uitwerken op het vlak van welzijn. Deze welzijnsmaatregelen zullen gericht zijn zowel op onze eigen landgenoten als op de migranten waarmee ze in wijken samenleven. Taallessen Nederlands en specifiek welzijnswerk zullen vanuit onze gemeenschap ingezet worden om de integratie te bevorderen.

Dit welzijnsbeleid voor migranten kan echter maar slagen als een onderdeel van een integrale aanpak op de onderscheiden niveaus van gemeenten, gewest en gemeenschap. De coördinatie ervan voor Brussel werd toevertrouwd aan de Staatssecretaris, die hier toe regelmatig overleg zal organiseren.

Onze relatie met de Vlaamse Gemeenschap

Vlaamse Brusselaars zijn volwaardige Vlamingen. Dit betekent dat de Vlaamse Gemeenschap haar volle verantwoordelijkheid moet opnemen ten opzichte van de Vlaams Brusselse bevolking. Deze band is niet alleen historisch, het gaat hier om een culturele eenheid, een politiek strategische keuze en een troef die niet **mag** kwijtgespeeld worden op een ogenblik dat deze stad op een historisch kruispunt staat.

Belangrijke beleidsbeslissingen met gevolgen voor Brussel moeten in gestructureerd overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de **Vlaamse** Gemeenschapscommissie genomen worden. Bovendien is het zo dat de Vlaamse Gemeenschap bijzondere aandacht moet opbrengen voor het beleidsvoorbereidend werk dat in de schoot van de Vlaamse Gemeenschapscommissie verricht wordt en die hierover geschikte voorstellen formuleert teneinde ook vanuit Vlaanderen een specifiek Brussels beleid te kunnen voeren.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is door de Brusselwet op een bijzondere wijze verbonden met Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap kan haar strategie in kaderdecreten omzetten en de uitvoering ervan op het terrein te Brussel toevertrouwen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Bovendien is de Vlaamse Gemeenschapsminister voor Brusselse aangelegenheden een belangrijke schakel tot een vernieuwde en efficiënte samenwerking.

Wat de financiële middelen en bevoegdheden betreft, dienen we een onderscheid te maken tussen wat Vlaanderen aan de Vlaamse Brusselaars toekent via de gewone begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie enerzijds en de globale financiële inbreng in alle gemeenschapsaangelegenheden in Nederlandstalig Brussel anderzijds, **met** daarin het deel dat zou kunnen ter uitvoering gedelegeerd worden aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Zonder vooruit te willen lopen op de nakende begrotingsbespreking voor het dienstjaar 1990, kan nu reeds gesteld worden dat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel in een keurslijf geprangd blijft want afgezien van een bijkomende dotatie van 30 miljoen voor het ganse bevoegdheidsdomein van de gezondheidszorg en de welzijnszorg, kon er budgettair geen bijkomende ruimte gecreëerd worden voor onderwijs en cultuur. Een oordeelkundig gebruik van de middelen **om** een maximum rendement te verkrijgen, lijkt

derhalve van bij de start van deze Vlaamse Gemeenschapscommissie aangewezen.

In de loop van de legislatuur zal bij de Vlaamse Gemeenschap gepleit worden voor een uitbreiding van de dotaties in het kader van de huidige bevoegdheidsdomeinen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Naast de bevoegdheden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie weten we dat het grootste gedeelte van de middelen en bevoegdheden uitgeoefend worden vanuit de Vlaamse Gemeenschap zelf. Zo bedraagt bijvoorbeeld in het domein van de persoonsgebonden aangelegenheden de totale besteding van Vlaanderen in Nederlandstalige Brusselse instellingen en diensten 340 miljoen.

Opgesplitst geeft dit bijna 300 miljoen voor de welzijnszorg (waarvan 200 miljoen overwegend aan de Vlaamse kinderdagverblijven en peuterscholen besteed wordt) en ± 46 miljoen voor de gezondheidszorg in Brussel.

In vergelijking **met** de globale begrotingsmiddelen van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigen deze bedragen amper een aandeel van 1,7 % en 3 % in de bestedingen aan Vlaamse instellingen en diensten in respectievelijk de welzijns- en gezondheidszorgsectoren.

Zelfs zonder rekening te houden met de specifieke toestand waarin deze voorzieningen zich in Brussel bevinden (moeilijke concurrentiepositie, discriminerend verleden en multicultureel hoofdstedelijk karakter) kan gerust gesteld worden dat deze inbreng zeker moet verhoogd worden.

Maar er is meer. Zonder maar één enkel ogenblik de fundamentele band tussen Vlaanderen en Brussel te willen in vraag stellen, dient toch gesteld dat, wil de Vlaamse Gemeenschap zich nog beter kunnen profileren en affirmeren in Brussel, bepaalde diensten en instellingen met de daarbijkomende kredieten geleidelijk moeten overgedragen worden aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Bij de Vlaamse Gemeenschapsministers werd gevraagd naar de middelen die zij voorzien in 1989 en 1990 voor de Nederlandstalige instellingen en diensten in Brussel. De op dit ogenblik ontvangen informatie is, eufemistisch gezegd, nog zeer summier.

Onze relatie met het beleid op gemeentelijk niveau

De Vlaamse Gemeenschapscommissie dient er mee over te waken dat de non-discriminatie ook op het gemeentelijk vlak gerealiseerd wordt. Wij roepen de Brusselse gemeentebesturen op om ook de Vlaamse decreten in Brussel uit te voeren.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie moet een platform creëren voor onze Vlaamse schepenen en gemeenteraadsleden; het College moet hen inhoudelijke en logistieke steun geven om hun lokale opdracht kwalitatief in te vullen. Er moet gestreefd worden naar een zo groot mogelijke concrete samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Nederlandstalige gemeentemantatarissen en het plaatselijk sociaal-cultureel werk.

Met de voorschoolse voorzieningen in het Onderwijs op weg naar de verdere vernederlandsing van Brussel

In het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest telt de Vlaamse Gemeenschap 82 kinderdagverblijven die instaan voor de opvang van ongeveer 2.600 kinderen tussen 6 weken en 3 jaar. De dotaties die sedert het begin van de 70-er jaren ter beschikking werden gesteld, zijn praktisch volledig besteed. Rekening houdend met de vastleggingen vanwege de N.C.C. in het begin van dit jaar, laten de resterende investeringskredieten amper nog ruimte over voor een paar nieuwe initiatieven. We weten vandaag ook nog niet welke houding de A.R.G.O. zal innemen met betrekking tot de al dan niet overheveling van de gemeenschapskinderdagverblijven en -peutertuinen naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Rekening houdend met de stijgende vraag naar kinderopvang zal samen met Kind en Gezin, die instaat voor de erkenning en subsidiëring van de personeels- en werkingskosten, overleg gepleegd worden met de Vlaamse Gemeenschap inzake de toekomstige programmering en subsidiëring van kinderdagverblijven en andere voorschoolse voorzieningen in Brussel. In afwachting zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie de noden onder meer proberen te ondervangen door de uitbouw van een eerste erkende dienst voor opvanggezinnen in Brussel.

Het onderwijs moet ervoor zorgen dat ieder individu zijn mogelijkheden maximaal moet kunnen ontplooiën. In het laatste decennium hebben vele kinderen de weg gevonden naar ons Nederlandstalig onderwijs. De vernederlandsing van Brussel via het onderwijs is ingezet. Op 10 jaar tijd is ons Nederlandstalig kleuteronderwijs in Brussel met 50 % gestegen.

Dit schooljaar 1989-1990 steeg het kleuteraantal in het Nederlandstalig onderwijs met 258 kinderen ten opzichte van het vorig schooljaar of een stijging met 4,11 %.

Gelet op de aanwezigheid van kinderen uit taalgemengde en anderstalige gezinnen, dienen kwaliteitsondersteunende maatregelen getroffen te worden met het oog op een adequate opvang en begeleiding. In dat verband wordt een forse uitbreiding overwogen

van het proefproject taalkwaliteitsbevordering in het kleuteronderwijs.

In het kader van een tewerkstellingsproject is het de bedoeling om zo spoedig mogelijk een team met logopedisten en zo mogelijk ook supplementaire kleuterleidsters hiervoor ter beschikking te stellen.

De focus van dit taalintegratieproject zal op het kleuteronderwijs afgestemd blijven. Het bicultureel onderwijs voor migranten zal verder uitgebouwd worden. Tevens zal alles in het werk gesteld worden om het Nederlandstalige karakter van ons onderwijs te vrijwaren. Niet alleen omdat het belangrijk is dat de Nederlandstalige identiteit van ons onderwijs behouden blijft, maar ook vanuit een pedagogische bekommernis, vermits taalcontact in het bijzonder met leeftijdsgenootjes een belangrijke factor is bij het succesvol verwerven van een andere taal, zeker als de omgeving dit contact niet kan bieden.

De promotiecampagnes die in het verleden uitgewerkt werden, hebben ongetwijfeld bijgedragen tot een positieve beeldvorming over het Nederlandstalig Onderwijs in Brussel. Deze campagne zal worden voortgezet.

De para- en postscolaire activiteiten dienen eveneens bij te dragen tot de kwaliteitsondersteuning van het onderwijs. Rond schoolse instellingen hebben zich een aantal initiatieven en verenigingen ontwikkeld die bijdragen tot de bloei en aantrekkelijkheid van het Nederlandstalig onderwijs. Deze initiatieven (toneel, film, geïntegreerde werkweken, museumbezoek, taalstimuleringsprogramma's, allerhande culturele en sportactiviteiten van oudercomités, vriendenkringen, leerlingenbonden en studentenverenigingen) zullen verder gestimuleerd worden.

De integratie van kinderen en ouders in het Nederlandstalig openbaar cultuurleven via deze para- en postscolaire activiteiten moet een belangrijke doelstelling zijn. Ook de actieve hulp van de ouders in het leer- en opvoedingsproces is hierbij noodzakelijk. Het subsidiëringssysteem van deze verenigingen zal eveneens herzien worden.

In de marge van het onderwijsgebeuren verdient ook de problematiek van de vakantiespeelpleinwerking onze aandacht. Momenteel wordt er voor de speelpleinwerking gebruik gemaakt van de schoolinfrastructuur van een 10-tal Brusselse instellingen, die niet altijd beantwoordt aan de spelnoden van het kind.

In overleg met de bevoegde advieswerkgroep zal gestreefd worden om hieraan te verhelpen door nieuwe of bijkomende accommodaties voor de speelpleinwerking te benutten. Ook de problematiek van de monitorenwerving en -opleiding dient hierbij aan de beurt te komen.

Een Vlaams gezondheidsbeleid in Brussel

Ingevolge de beperkte bijkomende dotatie van de Vlaamse Gemeenschap in verband met de persoonsgebonden materies, dienden wij prioriteiten in te bouwen. Er zal gepoogd worden om enerzijds een dienst voor opvanggezinnen (waarover reeds eerder gesproken werd) en een bijkomende raadpleging voor het jonge kind door Kind en Gezin erkend en gesubsidieerd te zien worden, en anderzijds de bestaande infrastructuur van het kinderdag- en nachtverblijf in Ganshoren direct te benutten door de opnamecapaciteit van het kinderaantal te verruimen.

In de gezondheidszorgsector zullen diverse initiatieven getroffen worden.

De Centrale voor Thuiszorg Brussel zal ondersteund worden met het oog op de optimalisering van de coördinatie en de bereikbaarheid van de diensten voor thuisgezondheidszorg. Hierbij dienen de plaatselijke kernen actief betrokken te worden.

Ben adviesraad voor gezondheidsvoorlichting en -opvoeding zal worden opgericht met het doel met de disparate waaier van G.V.O.-verenigingen gecoördineerde G.V.O.-acties te voeren.

De aanleg van een geneesherengegevensbank met het oog op het organiseren van een aanbod aan Nederlandstalige artsen en specialisten voor Brusselse gezondheidszorgdiensten en -instellingen wordt in het vooruitzicht gesteld. De medische faculteiten van alle Vlaamse universiteiten zullen hierbij betrokken worden.

Met de steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zal een regeling uitgewerkt worden om de Vlaamse Executieve er spoedig toe aan te zetten bepaalde bevoegdheidspakketten uit de gezondheidssector en de middelen over te hevelen van Nederlandstalige instellingen en diensten die al jarenlang operationeel zijn in Brussel.

Het gaat hierbij onder meer over diensten voor geestelijke gezondheidszorg en equipes voor medisch schooltoezicht.

In het domein van de welzijnszorg - meer bepaald het gedeelte dat in het verlengde ligt van de kinderopvang - zal het zwaartepunt komen te liggen op de verdere uitbouw van het kinderdag- en nachtverblijf van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te Ganshoren. Deze instelling staat in voor kinderen onder de 3 jaar die om familiale, medisch-sociale of juridische redenen voor beperkte tijd op residentiële opvang aangewezen zijn.

Aangezien dit modern uitgerust gebouw op dit ogenblik slechts voor 2/3 bezet is, lijkt het aangewezen om het grootste deel van de bijkomende dotatie aan deze instelling prioritair toe te kennen. De nood

aan opvang van kinderen voor dit soort instellingen in een grootstad als Brussel vertoont een steeds stijgende trend. In het afgelopen jaar werden immers meer dan 100 Vlaamse kinderen vanuit Brussel opgenomen in verscheidene kinderdag- en nachtverblijven van het Vlaamse land.

Tenslotte wordt nog de uitbouw van de raadplegingen voor het jonge kind gepland.

In West-Europa is België bijna de koploper op het gebied van zuigelingensterfte (9,1 %O ten opzichte van 7 %O in Nederland). In Brussel zou de zuigelingensterfte zelfs de 10 %O overschrijden. Reden om ook naast de door Kind en Gezin erkende pre- en postnatale diensten, het net van raadplegingen voor het jonge kind verder uit te bouwen.

Gestreefd wordt om tenminste in elke Brusselse gemeente een Nederlandstalige raadpleging uit te bouwen.

Een eigentijdse administratie, een functionele inzet van beroepskrachten en een hernieuwde relatie met de Nederlandstalige Brusselse instellingen

De Vlaamse Gemeenschapscommissie moet kunnen steunen op een goed functionerende administratie die dient uitgebouwd te worden vanuit de diensten van de vroegere N.C.C.

Het College is erin geslaagd, dankzij de goede samenwerking tussen administratie, College en voogdij-overheid, om de overgang van Nederlandse Cultuurcommissie naar Vlaamse Gemeenschapscommissie geolied te laten verlopen. Ook de traditie van opbouwende samenwerking tussen overheid en vakbonden zullen we graag voortzetten. Een herstructurering van deze diensten is evenwel noodzakelijk. Het administratief en geldelijk statuut van het personeel, dat geïnspireerd is op dit van de gemeentelijke diensten, moet herzien worden. Overgangsbepalingen ter vrijwaring van de door het personeel verworven rechten zullen voorzien worden.

Het zestigtal lopende projecten, waarin het personeel tewerkgesteld is onder allerlei vormen van bijzondere statuten, zullen geëvalueerd worden, binnen het kader van de bestaande middelen. Er dient onderzocht te worden op welke wijze de overgang naar het statuut van de gesubsidieerde contractuelen kan ingevoerd worden.

Al deze wijzigingen zullen in een overgangperiode van de betrokken werknemers een bijzondere inspanning vergen om zich aan te passen aan deze veranderende situatie en zich te heroriënteren naar nieuwe bevoegdheidsdomeinen.

Een zo ruim mogelijke begeleiding in dit veranderingsproces zal hierbij verzekerd worden en de wijzigingen zullen slechts doorgevoerd worden na overleg met de vakbondsafvaardigingen.

Ook zal een evenwichtige pluralistische samenstelling nagestreefd worden in de bestuursorganen van overheidsverenigingen en van instellingen met een aanzienlijke overheidssubsidiëring die zich niet tot een politieke of filosofische strekking bekennen.

Van NCC-reglementen naar verordeningen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De voormalige, N.C.C. heeft haar subsidiebeleid vorm gegeven in diverse reglementen per culturele werksoort. De Brusselwet zorgde voor de continuïteit in de regelgeving.

De Nederlandse Taalgroep en het College oefenen gezamenlijk de verordeningbevoegdheid uit. Een unieke kans voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie om deze N.C.C.-reglementering om te zetten en/of aan te passen in verordeningen op basis van een

grondig politiek debat over het te voeren subsidiebeleid voor de toekomst.

Beleidsadviesorganen hernieuwen

De grote kwaliteit en de kleine mankementen van de voormalige N.C.C.-advieswerkgroepen zijn deze vergadering genoegzaam bekend. Vanuit deze ervaring willen wij nieuwe adviesorganen oprichten die ons kunnen adviseren over de beleidsdomeinen waarvoor de Collegeleden bevoegd zijn. Deskundige en voloniaristische adviesorganen verzamelen in zich de kennis van het stedelijk terrein, de reflectie en de maatschappelijke discussie over de te nemen maatregelen; zij zijn een waarborg voor pluralisme. Het College kan hierin een inspiratiebron vinden voor een beleid dat dicht bij de mensen staat. Het geprezen Brussels samenwerkingsmodel vraagt om een directe vorm van inspraak en participatie aan het beleid als belangrijke stap naar meer openbaarheid van bestuur. Deze vernieuwde adviesorganen zullen met de logistieke steun van onze administratie elk Collegelid rechtstreeks kunnen adviseren over de te nemen beleidsmaatregelen, zonder afbreuk te doen aan de initiatieven ter zake die genomen worden door de Taalgroep zelf.

R. GRIJP

Lid van het College
bevoegd voor Onderwijs en Gezondheidszorg

J. CHABERT

Lid van het College
bevoegd voor Cultuur en Welzijn
